

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE (tretji senat)
z dne 13. junija 2012

Zadeva F-31/10

Christian Guittet
proti
Evropski komisiji

„Javni uslužbenci — Nekdanji uradnik — Socialna varnost — Nesreča — Konec postopka na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov — Časovna uporaba lestvice, priložene novi različici pravil o zavarovanju za primer nesreče in poklicne bolezni — Trajanje postopka“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 270 PDEU, ki se za Pogodbo ESAE uporablja na podlagi njenega člena 106a, s katero C. Guittet, nekdanji uradnik Komisije, med drugim predlaga razglasitev ničnosti sklepa z dne 27. julija 2009, s katerim je organ, pristojen za imenovanja, končal postopek na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) in odločil, da je njegova telesna in duševna okvara (v nadaljevanju: TDO) 64,5-odstotna.

Odločitev: Sklep z dne 27. julija 2009 se razglasi za ničen. Komisiji se naloži, naj tožeči stranki plača znesek 2 500 EUR iz naslova nepremoženjske škode. V preostalem se tožba zavrne. Komisija nosi svoje stroške in naloži se ji plačilo stroškov tožeče stranke.

Povzetek

1. Uradniki — Socialna varnost — Zavarovanje za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni — Invalidnost — Odškodnina — Pravica do izplačila — Pogoji — Stabilizacija vseh poškodb (Kadrovski predpisi za uradnike, člen 73; pravila o zavarovanju za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni, člen 19(3))

2. Akti institucij — Časovna veljavnost — Lestvica, priložena pravilom o zavarovanju za primer nesreče in poklicne bolezni uradnikov Unije — Uporaba lestvice, veljavne na datum stabilizacije vseh poškodb — Uporaba nove lestvice, določene po tem datumu — Kršitev načela zaupanja v pravo (Kadrovski predpisi za uradnike, člen 73; pravila o zavarovanju za primer nesreče in poklicne bolezni, člen 30)

1. Člen 73 Kadrovskih predpisov določa, da je uradnik za primer poklicne bolezni in nesreče „zavarovan od datuma začetka dela“. Ta določba določa tudi, da se denarne dajatve za te primere uradniku „izplačujejo“.

Vendar so institucije, čeprav je zakonodajalec Unije določil sistem zavarovanja za primer nesreče in poklicne bolezni, na podlagi člena 73(1) Kadrovskih predpisov določile, da morajo biti za nastanek pravice do denarnih dajatev iz zadevnega zavarovanja in torej do njihovega izplačila izpolnjeni nekateri pogoji.

Tako se v skladu s členom 19(3) skupnih pravil o zavarovanju za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni uradnikov sklep o določitvi stopnje telesne in duševne okvare lahko sprejme šele po stabiliziranju zavarovančevih poškodb, stabilizacija pa pomeni stanje poškodovanca, čigar poškodbe so se ustalile tako, da kaže, da jih ni več mogoče pozdraviti ali izboljšati, zdravljenje pa načeloma ni več predpisano, razen za preprečitev njihovega poslabšanja. To pomeni, da pravica do denarne dajatve iz člena 73(2)(c) Kadrovskih predpisov pri delni trajni invalidnosti nastane šele s stabilizacijo vseh poškodb. Šele od navedenega datuma ima zavarovanec tudi pravico do določitve njegove telesne in duševne okvare.

(Glej točke od 52 do 55.)

Napotitev na:

Sodišče: 14. julij 1981, Suss proti Komisiji, C-186/80, točka 15;

Sodišče prve stopnje: 21. maj 1996, W proti Komisiji, T-148/95, točka 36;

Sodišče za uslužbence: 17. februar 2011, Strack proti Komisiji, F-119/07, točka 88.

2. Ker je bil v okviru postopka na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov za uradnike Unije položaj zavarovanca v smislu pravice do določitve stopnje njegove telesne in duševne okvare (TDO) v celoti vzpostavljen ob stabilizaciji njegovih poškodb, je treba zanj načeloma uporabiti ocenjevalno lestvico TDO, ki je veljala ob tej stabilizaciji.

Če bi bil datum sprejetja osnutka sklepa organa, pristojnega za imenovanja, o določitvi TDO zavarovanca in višine ustrežajočega pavšalnega zneska sprejet kot upošteven datum za določitev ocenjevalne lestvice TDO, ki se uporabi, kot izhaja iz člena 30 novih pravil o zavarovanju za primer nesreče in poklicne bolezni uradnikov Unije, bi to lahko vodilo v uporabo različnih pravil za osebe, do stabilizacije poškodb katerih je prišlo istočasno, odvisno od hitrosti uprave pri obravnavi njihovih spisov, kar ne bi bilo brez tveganja arbitrarnosti.

Na podlagi navedenih ugotovitev sledi, da se člen 30 navedenih pravil, ker določa, da se ob neobstoju osnutka sklepa organa, pristojnega za imenovanja, s katerim se določi stopnja TDO, za zavarovance, ki so se poškodovali pri delu ali imajo poklicno bolezen in katerih poškodbe so se stabilizirale pred datumom njihove uveljavitve, to je 1. januarjem 2006, uporablja lestvica, priložena k tem pravilom, v zvezi s temi zavarovanci nanaša na položaje, ki so bili v celoti vzpostavljeni po ocenjevalni lestvici TDO, priloženi k starim pravilom o zavarovanju. Člen 30 pravil o zavarovanju torej daje lestvici, ki je priložena k tem pravilom, v zvezi s tem retroaktivni učinek.

Z uporabo ocenjevalne lestvice TDO, priložene novi različici navedenih pravil, za zavarovance, ki so se pred uveljavitvijo teh novih pravil 1. januarja 2006 poškodovali pri delu ali poklicno zboleli in katerih poškodbe so se stabilizirale pred tem datumom, se je nujno poseglo v zaupanje teh zavarovancev

v pravo. Tako je treba nova pravila razglasiti za nezakonita, ker določajo uporabo lestvice, ki je priložena k tem pravilom, za zavarovance, ki so se poškodovali pri delu ali poklicno zboleli in katerih poškodbe so se stabilizirale pred začetkom veljave teh pravil.

(Glej točke 56, 60, 60, 62, 66 in 68.)

Napotitev na:

Splošno sodišče Evropske unije: 18. oktober 2011, Purvis proti Parlamentu, T-439/09, točki 39 in 40.